

Intervju med Siri Lindstad

Av Anitra Figenschou

Siri Lindstad hadde jeg aldri verken møtt eller hørt om før jeg leste en interessant artikkel i A-magasinet¹ om å utgi bok på eget forlag. Her uttaler Lindstad: «Alle de kule plateartistene gir ut musikken sin på egen label. Det er ingen grunn til at det skal være annerledes for forfattere.» Hun undersøkte ikke engang muligheten for å få utgitt boken hos et etablert forlag før hun gikk i gang, skriver journalisten videre i artikkelen. Siri Lindstad har utgitt boken «Å fylle L-ordet med mening». Lindstad har solgt 400 eksemplarer av boken og prosjektet har gått i null. «Å gå i null» betyr her at forfatter har tjent inn de direkte kostnadene hun har hatt på prosjektet. Regner hun inn sin egen innsats i arbeidet går prosjektet derimot i minus. Allikevel er hun fornøyd. For å kunne besvare spørsmålet om hvordan en eventuell utfordrer i norsk bokbransje kan komme til å se ut, er det interessant å forstå mer av hvorfor Lindstad valgte å stå utenfor bransjen, selv om hun ikke var stengt ute fra den.

OM FORFATTEREN PÅ EGET FORLAG

Svaret jeg fikk var ganske overraskende. Hun hadde vært på et kurs i regi av Norsk Journalistlag hvor medlemmene lærte hvordan man kunne publisere bøkene sine selv. Lindstad som selv er journalist forteller at hun er i et miljø hvor det er flere hun kjenner, en 6 – 7 stykker, som har utgitt på eget forlag. Og at dette ikke er en fremmed tanke for hennes venner og kolleger: «Vi er sære, selvdrevne og ønsker å ha ryggen fri. Å utgi bok selv er bare en forlengelse av det å være frilanser,» forklarer hun. I tillegg har Lindstad vært med og drevet bokhandel i to år² og jobbet på bibliotek: «Så å 'pushe' bøker til et lesende publikum er noe jeg kan,» forteller hun. Men forlagsbransjen syntes hun virket fremmed, dessuten kjente hun godt til produksjonsprosessen gjennom arbeidet med tidsskriftet «Fett». Hun var med å etablere det i 2004 og har vært med på hele runden med tekstproduksjon, redigering, design, trykk og distribusjon. Faktisk syntes hun det var lettere med produksjonen av boka si, enn av tidsskriftet. «Jeg ønsket ikke å utgi på eget forlag fordi jeg var i opposisjon til noe, jeg tenkte bare hvorfor ikke,» forklarer Lindstad.

Det Siri Lindstad ble mest overrasket over var hvor vanskelig det var å få distribuert boken sin. Hun kjøpte en «standardpakke» på en av de to distribusjonssentralene for bøker i Norge, men opplevde at få bokhandlere tok inn boken hennes: « Mange tror jeg er sur på

¹ A-magasinet 25.01.2011 «Smittsom skrivekløe» av Irina Lee

² Lindstad var assisterende butikksjef og bokansvarlig hos det som da het Lauritzen bokhandel (nå Norli) på Ski storsenter fra 1995-1997.

forlagsbransjen, men det er egentlig bokhandlerstanden jeg er mest skuffa over. Jeg trodde ikke det skulle være så vanskelig å komme inn med boka si der. Og det sier jeg som selv har drevet bokhandel. Jeg vet at man må tjene penger, men når du ikke engang får inn boka på Tanum Karl Johan så er det helt absurd,» konkluderer hun. Mesteparten av salget har hun gjort via nettbokhandel og via egen foredragsvirksomhet.

Med mindre noen spør Lindstad er hun ikke veldig ivrig etter å lansere boken sin som e-bok. Nå er motivasjonen å selge ut lageret som er på 1000 bøker, hun er glad for at hun har fått distribusjon både til Sverige og Danmark. Men skulle hun ha startet opp med et nytt bokprosjekt nå, så ville hun hatt e-bokformatet i tankene. Og skulle hun lansert boken som e-bok, ville hun vært opptatt av å være tilgjengelig så mange steder som mulig. Om nettstedet da er eid av norske- eller utenlandske aktører er ikke viktig, mener hun. Det viktigste er tilgjengelighet.

LINDSTADS VISJON

Siri Lindstad beskriver seg selv som en nøktern realist som har tenkt lite over hvordan framtidens ideelle digitale markedsplass for bøker skal se ut. Når hun får tenkt seg om, så mener hun allikevel at det må være noe som ligner Amazon, bare at det i tillegg tilbyr mer kommunikasjon med leseren. Skal man utgi en bok i digitalt format, så åpner det jo muligheten for at leserne kan komme med innspill til teksten underveis. Og hvis dokumentet er digitalt er det ikke noe problem å endre på det for forfatteren, hvis innspillene er gode. «Hele poenget med e-boken må jo være at det ikke er et sluttprodukt på samme måte som papirboka,» mener Lindstad: «Skulle jeg utgitt min neste bok som e-bok, ville jeg hatt med alt det materiale som jeg ikke fikk plass til inni boka. På DVD får du «bakomfilmen», jeg ville laget noe lignende i min e-bok.»